

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach IV Wydział Pracy oddalił powództwo D. T. skierowane przeciwko pozwanemu Przedszkolu w Ł. o ustalenie stażu pracy.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne, które były między stronami bezsporne.

Powódka D. T. jest zatrudniona w pozwanym Przedszkolu w Ł., które odmawia zaliczenia jej do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, w okresie od 3 marca 1986 r. do 11 marca 1990 r. Zaliczenie tego okresu do stażu pracy pozwoli jej na otrzymanie nagrody jubileuszowej za 25 lat pracy. W tym jedynie celu złożyła niniejszy pozew.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, iż wniesione powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak podkreślił Sąd, istotnym w realiach sprawy jest czy powódka w posiada interes prawny w dochodzonym przez nią ustaleniu, opartym na przepisie art. 189 kpc.

W ocenie Sądu I instancji powódka nie posiada interesu prawnego do dochodzonym roszczeniu. Zgodnie z treścią tegoż przepisu można żądać ustalenia przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma się w tym interes prawny czy też faktu mającego charakter prawotwórczy. Przepis ten, jak podkreślił Sąd Rejonowy, ma charakter materialnoprawny i na jego podstawie dopuszczalne są powództwa o ustalenie stosunku prawnego oraz o ustalenie prawa i to zarówno ustalenie pozytywne, jak i negatywne. Istnienie po stronie powodowej interesu prawnego w ustaleniu konkretnego stosunku prawnego lub konkretnego prawa, czy faktów prawotwórczych jest warunkiem dopuszczalności takiego powództwa. Istnienie interesu prawnego stanowi więc przesłankę merytoryczną powództwa o ustalenie. W jego braku powództwo winno zostać oddalone, co wyłącza możliwość merytorycznego rozpoznawania sprawy, a co miało miejsce w realiach niniejszej sprawy. Sąd Rejonowy wskazał, iż interes prawny występuje, jeżeli skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, to jest zakończy istniejący spór lub zapobiegnie powstaniu takiego w przyszłości. Zasadniczo jednak koniecznym jest badanie istnienia interesu prawnego w okolicznościach faktycznych danej sprawy. Przyjmuje się również istnienie interesu prawnego, gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub strona nie może wystąpić o świadczenie, a przeciwnik kwestionuje jej prawo lub stosunek prawny. Nie ma więc interesu prawnego strona, która może poszukiwać ochrony prawnej w drodze powództwa o zasądzenie świadczeń pieniężnych, np. należność stała się wymagalna. W takim wypadku wyrok ustalający nie zapewnia jej ostatecznej ochrony prawnej, gdyż jest niewykonalny chyba, że z ustalanego stosunku prawnego może wypływać wiele roszczeń, z których np. jedno lub niektóre są wymagalne, a także, gdy chodzi o skutki istniejącej szkody mogące ujawnić się dopiero w przyszłości.

Sąd Rejonowy wskazał, że jak wynika z akt sprawy, w razie ewentualnego zaliczenia do stażu pracy powódki, okresu pracy jej w gospodarstwie rolnym zgodnie z jej żądaniem, otrzymałaby nagrodę jubileuszową za 25 lat pracy, co jest niesporne między stronami. Powódka w związku z kwestionowaniem przez pozwanego zaliczenia do stażu pracy okresu jej pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, wystąpiła więc na drogę sądową z niniejszym pozvem, wskazując na uzasadnienie interesu prawnego potrzebę zapewnienia ochrony, co do roszczeń, którą mogą ewentualnie powstać. Jak wskazano nie ma interesu prawnego w ustaleniu na podstawie omawianego przepisu ten, kto może skorzystać równocześnie z innej formy ochrony swych praw, czy stan niepewności może być usunięty w drodze powództwa o świadczenie. Nie ulega wątpliwości, iż zaliczenie spornego okresu pracy powódki w gospodarstwie rolnym rodziców, może wpływać na należne jej w przyszłości ewentualne świadczenia związane stosunkiem pracy. Dla powódki jednak, jak sama w konsekwencji wskazała, celem niniejszego postępowanie było jedynie zaliczenie jej spornego okresu dla przyznania nagrody jubileuszowej za 25 lat pracy, którą nabyłaby przy jego zaliczeniu do stażu pracy. Chodziło jej więc w istocie o ustalenie powyższego, jako przesłanki wymaganej dla przyznania ściśle określonego świadczenia w postaci

nagrody jubileuszowej, nie zaś przyszłych świadczeń czy praw, jak to wskazywała w powoływanym piśmie, które mogą się ziścić. Był to jedyny cel wystąpienia jej na drogę sądową.

W uzasadnieniu wykazania interesu prawnego odniosła się do wymiaru urlopu wypoczynkowego i dodatku stażowego, które to w realiach sprawy nie odnoszą się aktualnie do powódki. Interes prawny pracownika w ustaleniu istnienia stosunku pracy, z reguły nie wyczerpuje się w możliwości dochodzenia świadczeń należnych z tego stosunku prawnego. Interes ten istnieje także, gdy roszczenia wynikające ze stosunku, którego ustalenia dotyczy postępowanie, mogą powstać dopiero w przyszłości, nie są skonkretyzowane i wymagalne. Powódce jak wynika z jej wypowiedzi, chodziło o zaliczenie powyższego okresu do przyznania jej jedynie nagrody jubileuszowej, czym zawęziła uzasadnienie swego interesu prawnego w stosunku do wcześniejszych twierdzeń.

Okoliczności sprawy – w ocenie Sądy Rejonowego - wskazują więc, iż przedmiotowe rozstrzygnięcie jest potrzebne powódce jedynie do otrzymania świadczenia z tytułu nagrody jubileuszowej, o które to świadczenie, w razie odmowy jego wypłaty, może wystąpić na drogę sądową. Wówczas Sąd przesłankowo będzie ustalał spełnienie przez powódkę wymogów dla przyznania tegoż świadczenia, co wyłącza istnienie po jej stronie istnienie interesu prawnego w zgłoszonym roszczeniu. Zdaniem Sądu I instancji, w tym stanie powódka, pomimo powoływania się na istnienie po jej stronie interesu prawnego, nie wykazała istnienia takowego, a wręcz ograniczyła w tym zakresie swoje wywody do wykazania spełnienia przesłanek do uzyskania prawa do nagrody jubileuszowej, czego pierwotnie nie uczyniła w powołanym piśmie, w którym wykazywała istnienie interesu prawnego. Powódka aktualnie może w razie sporu odnośnie wypłaty przedmiotowego świadczenia wystąpić o nie, gdzie uzyska ewentualnie zabezpieczenie swoich praw, których ochrony dochodzi w niniejszym postępowaniu. Powódka nie ma więc interesu prawnego w złożonym roszczeniu, gdyż może obecnie bez żadnych przeszkód realizować ochronę swoich praw w postępowaniu o świadczenie. Wyrok ustalający jest deklaratoryjny, korzysta z prawomocności formalnej oraz materialnej. Oddalenie powództwa o ustalenie, nie pozbawia powoda możliwości ponownego wytoczenia pozwu, jeżeli wskutek zmiany okoliczności faktycznych interes ten powstanie.

W oparciu o powyższe Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powódki podlegało oddaleniu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik powódki, który zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucił naruszenie prawa procesowego, polegające na niezastosowaniu art. 189 kpc, w wyniku przeprowadzenia przez Sąd Rejonowy błędnej wykładni tegoż przepisu, która to wykładnia doprowadziła do zajęcia przez Sąd stanowiska, że powódka nie legitymuje się interesem prawnym i w konsekwencji nie może skorzystać z powództwa, które zostało jej zagwarantowane na mocy obowiązujących przepisów procedury cywilnej.

Wskazując na powyższe uchybienie skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie, iż okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 3 marca 1986r. do dnia 11 marca 1990r. zalicza się powódce do pracowniczego stażu pracy oraz wniósł o zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Skierniewicach Wydziałowi IV Pracy, pozostawiając temuż Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

W uzasadnieniu pełnomocnik powódki powołał m.in. orzeczenie Sądu Najwyższego, z którego wynika, że na powodzie spoczywa ciężar wykazania interesu prawnego w skierowaniu powództwa przeciwko konkretnemu pozwanemu, tj. osobie, która pozostaje w takim stosunku prawnym z powodem, że stwarza przynajmniej potencjalne zagrożenie prawnie chronionych interesów powoda. Nadto wskazał, że ustawodawca uzależniając możliwość skorzystania z powództwa o ustalenie wymaga jedynie, aby powód posiadał interes prawny w ustaleniu istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego, a więc nie wykluczył tym samym możliwości skorzystania z art. 189 k.p.c. w sytuacji, gdy prawo powoda zostało naruszone i to nawet w taki sposób, że powód może w powództwie o świadczenie dochodzić wszystkich należnych świadczeń wiążących się z danym prawem, oczywiście, jeżeli tylko ma interes prawny w ustaleniu prawa lub stosunku prawnego. A. podkreślił, że polski system prawny nie opiera się na precedensie, a więc precedens nie jest i nie może być samoistnym źródłem prawa, czyli orzecznictwo Sądu Najwyższego, które zostało przytoczone w

uzasadnieniu przez Sąd Rejonowy nie powinno prowadzić do przekonania, że sądy powszechne rozstrzygają sprawy wyłącznie w oparciu o orzecznictwo tegoż Sądu.

Nadto skarżący wskazał, że w orzecznictwie niejednokrotnie było podkreślane, że nie można kwestionować interesu prawnego powoda żądającego ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa wówczas gdy z ustalonego stosunku prawnego powoda może wypływać wiele roszczeń, z których tylko jedno lub niektóre są dopiero wymagalne, a także gdy chodzi o skutki istniejącej szkody mogące ujawnić się dopiero w przyszłości (np. wyrok SN z dnia 5 grudnia 2002 r., I PKN 629/01; uchwała składu siedmiu sędziów SN - zasada prawna z dnia 17 kwietnia 1970 r., III PZP 34/69, OSNC 1970, nr 12, poz. 217; wyrok SN z dnia 17 maja 1966 r., I CR 109/66, OSNC 1967, nr 3, poz. 52.).

W przedmiotowej sprawie powódka w piśmie z dnia 13 grudnia 2013r. wskazywała, że ustalenie stażu pracy ma dla niej istotne znaczenie prawne, gdyż od stażu pracy zależy szereg jej uprawnień pracowniczych. Te uprawnienia mogą przybrać zarówno charakter materialny, jak i niematerialny. Do niematerialnych uprawnień, które uzależnione są od stażu pracy, jak wskazała powódka, można zaliczyć np. okres wypowiedzenia czy też wymiar urlopu wypoczynkowego, natomiast do uprawnień materialnych powódka wskazała m.in. prawo do dodatku służbowego, prawo do nagrody jubileuszowej, prawo do odprawy. Oczywiście jest zdaniem skarżącego również, że dokładne ustalenie stażu pracy zapewni powódce w przyszłości określone prawa emerytalno-rentowe, które bez wątplenia przesądzają o celowości wytoczonego powództwa o ustalenie i interesie prawnym powódki.

W związku z powyższym strona powodowa nie zgodziła się z stanowiskiem Sądu Rejonowego zajęтым w uzasadnieniu. Sąd Rejonowy, w ocenie skarżącego, wydał wyrok w oparciu o jedno stwierdzenie wypowiedziane przez powódkę podczas rozprawy, posiłkując się przy tym ogólną zasadą wypracowaną przez Sąd Najwyższy, zaś w ogóle nie odniósł się do wykazywanego przez Powódkę interesu prawnego w piśmie procesowym. Sąd nie rozważył również, czy z bezspornego okresu stażu pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 3 marca 1986 r. do 11 marca 1990 r., powódce mogą przysługiwać jakieś inne roszczenia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy i znajduje oparcie zarówno w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, jak i obowiązujących przepisach prawa.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe, dokonał analizy zebranych dowodów i w oparciu o zasadnie przyjęty stan faktyczny sprawy, prawidłowo zastosował konkretnie przywołane przepisy prawa materialnego. Sąd Okręgowy w pełni aprobuje ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i przyjmuje je za własne. Podziela również wywody prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie znajdując żadnych podstaw do jego zmiany bądź uchylecia.

Apelacja zarzuca wyrokowi Sądu Rejonowego błędną wykładnię przepisu art. 189 kpc, która to wykładnia doprowadziła do zajęcia przez ten Sąd stanowiska, że powódka nie legitymuje się interesem prawnym i w konsekwencji nie może skorzystać z powództwa, które zostało jej zagwarantowane na mocy obowiązujących przepisów procedury cywilnej.

Jednocześnie skarżący nie kwestionuje, że zgodnie z treścią tegoż przepisu można żądać ustalenia przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma się w tym interes prawny. A zatem istnienie po stronie powodowej interesu prawnego w ustaleniu konkretnego stosunku prawnego lub konkretnego prawa, czy faktów prawotwórczych, jak podkreślił Sąd Rejonowy, jest warunkiem dopuszczalności takiego powództwa. Istnienie interesu prawnego stanowi bowiem przesłankę merytoryczną powództwa o ustalenie.

Apelujący nie kwestionuje również, że to właśnie na powodzie spoczywa ciężar wykazania interesu prawnego w skierowaniu powództwa przeciwko konkretnemu pozwanemu, tj. osobie, która pozostaje w takim stosunku prawnym z powodem, że stwarza przynajmniej potencjalne zagrożenie prawnie chronionych interesów powoda.

Jednakże, w ocenie skarżącego – wbrew stanowisku Sądu Rejonowego - powódka w toku postępowania pierwszoinstancyjnego wykazała istnienie wymaganego interesu prawnego w dochodzonym ustaleniu.

Zdaniem Sądu Okręgowego brak jest jakichkolwiek podstaw do takiego twierdzenia apelacji. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że powódka w pozwie z dnia 28 października 2013 roku, nie wskazała żadnego interesu prawnego w dochodzonym ustaleniu. Zarządzeniem została ona zobowiązana do podania interesu prawnego i w piśmie procesowym z dnia 17 grudnia 2013 roku D. T. podniosła, że ma interes prawny w dochodzeniu spornego ustalenia, gdyż wpłynie to na długość ogólnego stażu pracy, od którego zależy wymiar urlopu wypoczynkowego, wysokość dodatku stażowego, czy prawo do nagrody jubileuszowej. Zobowiązana z kolei do wskazania wartości przedmiotu sporu, powódka w piśmie z dnia 30 grudnia 2013 roku podała, że jest to kwota 1600 zł, wynikająca z nagrody jubileuszowej za 25 lat stażu pracy.

Do podnoszonego w powołanym piśmie procesowym interesu prawnego, wbrew twierdzeniom apelacji, odniósł się Sąd Rejonowy w swoim uzasadnieniu. Wskazał bowiem, że kwestia wymiaru urlopu wypoczynkowego, czy też dodatku za wysługę lat, nie odnoszą się aktualnie do powódki. Takie stwierdzenie Sądu I instancji jest jak najbardziej prawidłowe. Należy bowiem zauważyć, iż powódka posiada już maksymalny wymiar urlopu wypoczynkowego tj. 26 dni od wielu lat, podobnie jak posiada również maksymalną wysokość dodatku stażowego tj. 20%, co jest między stronami bezsporne. A zatem podnoszone przez skarżącą okoliczności uprawnień pracowniczych, które zależą od ogólnego stażu pracy, nie dotyczą niniejszego stanu faktycznego.

Z wykazywanego, w podnoszonym w apelacji piśmie z dnia 17 grudnia 2013 roku, interesu prawnego pozostaje zatem jedynie prawo do nagrody jubileuszowej za 25 lat pracy, do której powódka nabyłaby prawo wcześniej, w przypadku zaliczenia jej do ogólnego stażu pracy, pracy w gospodarstwie rolnym we wskazanym okresie. Powyższe potwierdziła również sama D. T. na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2014 roku, na której to wskazała, że „ustalenie jest jej potrzebne do uzyskania nagrody jubileuszowej (...) Innego celu w ustaleniu nie było (...)”. Poza tym powódka podniosła dodatkowo, że „potrzebne jest jej to ustalenie, jako dowód do wypłaty nagrody jubileuszowej. W tym celu założyłam sprawę sądową (...)”. Do zamknięcia rozprawy powódka nie wskazywała, wbrew twierdzeniom apelacji, żadnego innego interesu prawnego w dochodzonym ustaleniu.

A zatem, w całości podzielając stanowisko apelującego, że to właśnie na powodzie spoczywa ciężar wykazania interesu prawnego w skierowaniu powództwa przeciwko konkretnemu pozwanemu, Sąd Rejonowy doszedł do prawidłowego wniosku, że D. T. nie wykazała istnienia po jej stronie interesu prawnego. Należy podkreślić jednocześnie, że nie jest rzeczą Sądu, samodzielne dochodzenie przez ten Sąd do tego, jaki jeszcze mogłaby mieć strona interes prawny w dochodzonym ustaleniu. Sąd I instancji, w przedmiotowej sprawie, szczegółowo odniósł się do każdej, podnoszonej przez powódkę okoliczności, która miała uzasadniać jej interes prawny.

Sąd Okręgowy w całości podziela rozważania Sądu Rejonowego, że w takim stanie faktycznym, powódka nie wykazała istnienia interesu prawnego w dochodzonym ustaleniu. Skoro bowiem było jej dokonanie ustalenia niezbędne do uzyskania prawa do nagrody jubileuszowej (jak wskazano wyżej wymiar urlopu, czy też wysokość dodatku stażowego nie mogły się zmienić po dokonaniu ewentualnego ustalenia), to winna wystąpić ona na drogę sądową z konkretnym roszczeniem. Zarówno w orzecznictwie, jak i doktrynie, utrwalone od lat jest bowiem stanowisko, z którego wynika, że interes prawny istnieje tylko wtedy, gdy powód potrzebie ochrony prawnej swej sfery prawnej uczynić może zadość przez samo ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku prawnego lub prawa. Konsekwencją tego poglądu jest również dalszy utrwalony pogląd, że interes ten nie istnieje wówczas, gdy już jest możliwe wytoczenie powództwa o świadczenie, chyba że ze spornego stosunku prawnego wynikają jeszcze dalsze skutki, których dochodzenie w drodze powództwa o świadczenie nie jest możliwe lub nie jest jeszcze aktualne (wyrok SN z dnia 30 października 1990 r., I CR 649/90, Lex nr 158145).

Kontynuacją tego kierunku orzecznictwa jest wypowiedź Sądu Najwyższego w wyroku z dnia 2 czerwca 2006 r., I PK 250/05, M.P.Pr. 2006, nr 9, s. 491, stwierdzająca, że poglądowi, iż możliwość dochodzenia przez powoda świadczeń z określonego stosunku prawnego wyklucza istnienie interesu prawnego w ustaleniu tego stosunku, należy przypisać znaczenie zasady, od której istnieją wyjątki. Decydujące w tym zakresie powinny być właściwości stosunku prawnego. W wyroku z dnia 15 marca 2002 r., II CKN 919/99, Lex nr 54376, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że skuteczne powołanie się na interes prawny wymaga wykazania, iż oczekiwane rozstrzygnięcie wywoła takie skutki w stosunkach między stronami, w następstwie których ich sytuacja prawna zostanie określona jednoznacznie i tym samym wyeliminowane zostanie, wynikające z błędnego przekonania co do przysługiwania powodowi określonych uprawnień, ryzyko naruszenia w przyszłości jego praw. W przypadku, gdy dojdzie już do naruszenia prawa, w związku z którym powodowi służy roszczenie o świadczenie (danie, czynienie, zaniechanie, znoszenie), wyłączona jest możliwość skutecznego wystąpienia z powództwem o ustalenie, skoro sfera podlegająca ochronie jest w takiej sytuacji szersza, a rozstrzygnięcie o różnicy zdań w stanowiskach stron nabiera charakteru przesłankowego (zob. m.in. także wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2004 r., II CK 125/03, OSP 2005, z. 2, poz. 23, uzasadnienie uchwały SN z dnia 17 grudnia 1993 r., III CZP 171/93, OSNCP 1994, nr 7-8, poz. 149 i uzasadnienie uchwały SN z dnia 25 stycznia 1995 r., III CZP 179/94, OSNCP 1995, nr 5, poz. 76).

Zasada ta opiera się na założeniach, że po pierwsze, wydanie wyroku zasądzającego możliwe jest, jeżeli także ustalona zostanie legitymacja czynna powoda, oraz po drugie, że wyrok tylko ustalający istnienie stosunku prawnego nie zapewni ostatecznej ochrony prawnej, ponieważ nie jest - w przeciwieństwie do wyroków zasądzających - wykonalny na drodze egzekucji sądowej (por. m.in. orzeczenie SN z dnia 13 kwietnia 1965 r., II CR 266/64, OSP 1966, z. 6-8, poz. 166; wyrok SN z dnia 22 listopada 2002 r., IV CKN 1519/00, LEX nr 78333).

Oczywistym przy tym jest, że orzecznictwo zna wiele wyjątków od tej zasady, np. wówczas, gdy z ustalanego stosunku prawnego może wypływać wiele roszczeń, z których tylko jedno lub niektóre są dopiero wymagalne, jednakże w toku postępowania powódka nie wykazała, żeby taka sytuacja miała miejsce w jej przypadku.

Nie jest również dopuszczalnym dokonanie konkretnego ustalenia, którego strona dochodzi jedynie w celu wykazania spełnienia przesłanki wymaganej dla przyznania ściśle określonego świadczenia – w tym wypadku w postaci nagrody jubileuszowej.

Nie można również uznać za uzasadniające interes prawny powódki, podnoszone dopiero w apelacji okoliczności, jak wpływ spornego ustalenia na okres wypowiedzenia, gdyż nie zależy on w obecnym stanie prawnym od ogólnego stażu pracy, a od stażu pracy u danego pracodawcy, czy też prawo do odprawy, które zależy od spełnienia szeregu przesłanek nie związanych z ogólnym stażem pracy, zaś sama wysokość odprawy jest również uzależniona od okresu zatrudnienia u danego pracodawcy, a nie od ogólnego stażu pracy.

Na koniec należy podkreślić, że aczkolwiek powództwo o ustalenie może być wniesione w każdym czasie, to jednak interes prawny, o którym sąd orzeka w chwili wyrokowania nie jest kategorią niezmienną. Wyrok uwzględniający powództwo o ustalenie ma charakter deklaratoryjny i korzysta z prawomocności formalnej i materialnej (art. 363 i 365-366 kpc). Wyrok ten, z wyjątkiem zawartego w nim postanowienia o kosztach procesu, nie nadaje się jednak do wykonania w drodze egzekucji. Prawomocne zaś oddalenie omawianego powództwa z braku interesu prawnego, nie stoi na przeszkodzie wytoczeniu ponownego powództwa o ustalenie tego samego prawa lub stosunku prawnego w przyszłości po powstaniu interesu prawnego w ustaleniu. Oznacza to, że jeżeli powódka będzie w stanie wykazać interes prawny w dochodzonym ustaleniu, zawsze może ponownie złożyć taki pozew. Może ona również wystąpić o konkretne świadczenie – nagrodę jubileuszową, gdzie przesłanką do rozstrzygnięcia prawa D. T. do wskazanej nagrody, będzie ustalenie stażu pracy.

Reasumując w ocenie Sądu Okręgowego słusznie przyjął Sąd pierwszej instancji, że powódka nie wykazała istnienia interesu prawnego w dochodzonym ustaleniu.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.